

Nieuws uit Altenbroek: kappen en chopperen

De afgelopen winter zijn er in Altenbroek heel wat bomen gekapt. Bomen kappen, in een natuurreservaat? Dat klinkt inderdaad behoorlijk negatief, maar uiteindelijk komt zo'n 'knipbeurt' de natuur alleen maar ten goede. De bomen die verdwijnen zijn 'exoten': uitheemse soorten die hier eigenlijk niet thuishoren. Als we die kappen, komt er plaats vrij voor soorten van hier en dat leidt tot een verhoging van de totale biodiversiteit. Onze inheemse insecten en andere dieren zijn namelijk veel beter aangepast aan de streekeigen vegetatie – ze gebruiken ze bijvoorbeeld als voedselbron – en daardoor vinden er veel meer soorten een 'thuis' in een bos met soorten van hier.

In Altenbroek hadden de vroegere eigenaars bomen aangeplant die vooral interessant waren voor de houtproductie, dus om economische en niet om ecologische redenen. Denk maar aan populier, robinia (acacia) en spar. Die zijn nu gekapt in het bosje naast de hoeve Snauwenberg. In de Jonkfer (Juffrouwendries) zal een zelfde soort kap plaatsvinden. We moeten overigens toch wel beklemtonen dat zeker de oudere exemplaren van inheemse soorten als eik en es gewoon blijven staan.

Ook de bosrand in de Voervallei, achter het kasteeltje van Ottegroeven, krijgt een grondige beurt. Daar willen we een zone met meer struiken creëren. Onder meer de hazelmuis,

een van de zeldzaamste kleine zoogdieren die we in de Voerstreek hebben, zou daar van moeten profiteren. Maar ook voor de kruiden die op de bosbodem groeien, zoals bosanemoon en zwarte rapunzel, is het beter als er wat meer licht door de boomkruinen dringt.

We hopen het komende voorjaar ook het resultaat te zien van een ingreep die we het afgelopen jaar in enkele graslanden in de vallei van het Langwater (zoals de Noor in Voeren heet) toepasten: **chopperen**. Dat betekent: met een aangepaste maaimachine een heel dun laagje grond wegnemen. Zo weinig dat de planten nadien toch weer kunnen uitschieten, maar toch zoveel dat er ook vrije plekken ontstaan waar andere soorten kunnen kiemen. Het blijkt namelijk dat dat heel moeilijk is in een dicht gesloten grasmat.

Bovendien wordt de bovenste bodemlaag door het chopperen ook wat voedselarmer. Dat was de laatste jaren bij het beheer van de graslanden in het natuurreservaat al het belangrijkste aandachtspunt, in het kader van het LIFE-project Pays Mosan. Uit metingen blijkt dat er op vele plekken al voldoende fosfaten uit de bodem zijn gehaald om weer bloemrijke graslanden mogelijk te maken. Het chopperen zou het laatste duwtje moeten zijn om de ontwikkeling van de flora opnieuw op het goede spoor te zetten. In het volgende nummer van het Blaedsje zul je kunnen lezen of onze verwachtingen inderdaad beginnen uit te komen.

Rik Palmans

Foto Gabriël Erens